

и да сѣа рѣши много-малко въ наша полза? Не ѣе ли чрѣз неѣа дѣто сѣа учихме що сѣа вѣрши и що става въ разни-тѣ мѣста и градища на наше-то бѣлгарско население?

„Днеска като излизаме вѣки от таѣа категориѣа под коѣа-то сѣа нахождахме въ прѣжни-тѣ времена, то и положеніе-то ни, сѣкам, зема друг ход: от право-то зависимо началство що сѣа намирахме, днеска ниѣе ставаме много-малко почти свободни и по-независими — съ ѣедно слово придобиваме ѣедно само-стоѣателно колко-годѣ положеніе.

„Тѣй крѣга-т ни като сѣа разширѣава, то и средства-та на наши-тѣ освѣтленіѣа и размишленіѣа не трѣба ли да сѣа схразмѣрни? — Въ прѣжни-тѣ времена всѣак съ нетѣрпение чакаше пощенскиѣа-т день, като имаше око-то си обѣрнато към Царѣиград, за да виде и чуѣе като какво интересно сѣ ѣе извѣршило там от Турско-то правителство за въ наша полза; коги сеги не ѣе вѣки тѣй: сѣки жѣлаѣе да чуѣе като какво става или сѣа вѣрши въ разни-тѣ частѣи на наше-то отечество; като какво сѣа мисли и сѣа вѣрши от наши-тѣ приѣателѣи и неприѣателѣи около нас сѣсѣди; като как сѣа нахождат наши-тѣ сѣбратиѣа що сѣа намират под чуждо управленіе; като какво мисли западна или сѣверна Европа за нази; съ ѣедно слово наши-тѣ занѣатіѣа стават тѣй интересни щото ниѣе трѣба да знаем не само що става, що сѣа мисли и вѣрши между нази и за нази; но ѣоще трѣба, като необходимо за нази, да сме освѣтени и въ то що сѣа вѣрши и мисли вѣн от нази.

„Въ това отношеніе, колкото за разни-тѣ новини, толкова и за развитіе-то на книжевность-тѣ, рѣшава сѣа дѣто от днес да сѣа издава вѣстник въ Сливенска-тѣ Губерніѣа под названіе „Бѣлгарско Знаме“, съ запла̀та 15 франка на годината. — Той ще сѣа издава редовно ката седмица въ Сѣбота. Формата-т му ще бѣде точно по формата-т на В. „Вѣк“. Като му опрѣдѣлѣаме ѣедна умѣренна цѣна, тѣй дѣто да може само да си покриѣе разности-тѣ, то оставаме въ надежда, че наши-тѣ сѣотечественници ще благоволѣят да сѣа абонира̀т“ (гледай брой 1).

89. Витоша. — Почнѣлъ да излиза тоѣ вѣстникъ въ Софіѣа прѣвъ мѣсець Юний, два пѣти въ седмицата, излѣзли сѣ 97 брой, подъ редакцията на Григорѣ Д. Начовичѣ, Т. Бурмовѣ и М. Балабановѣ. Първитѣ нѣколко номера сѣ редактирани